

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: جفرسون مورلی*
فرستنده: عثمان حیدری
۳۰ می ۲۰۱۹

خطرناکترین فرد جهان

جان بولتون از شرکت در جنگ ویتنام شانه خالی کرد، او «علاقه‌ای نداشت در یک شالیزار برنج در شرق آسیا جان خود را از دست بدهد». جان بولتون همیشه می‌خواست دیگران را عازم جبهه‌های جنگ کند. او تمامی مدارج سیاسی خود را در مناصب مختلف در دولت امریکا وقف جنگ‌افروزی، تغییر رژیم و دور زدن کنترل تسلیحاتی نموده است. ساختار جهان‌بینی او بسیار ساده است: قدرت ایالات متحده امریکا باید نامحدود و همیشگی باشد. گفتن این‌که بولتون خطرناکترین فرد جهان است، غلوآمیز نیست. ولی اگر ترامپ بخواهد او این لقب را از دست خواهد داد.

هنگامی‌که بولتون خواستار «تغییر رژیم» در ایران شد و پنتاگون طرح اعزام ۱۲۰ هزار سرباز به منطقه را ارائه نمود، باز ترامپ مقاومت کرد.

واشنگتن پست به نقل از یک مقام دولتی که نامش فاش نشد، نوشت: «او (ترامپ) وقتی «این حرف‌ها را در مورد تغییر رژیم» می‌شنود زیاد احساس مطبوعی ندارد و به یاد بحث‌های گذشته در مورد سرنگونی رئیس‌جمهور عراق صدام حسین قبل از حمله ایالات متحده در سال ۲۰۰۳ می‌افتد.» ظاهراً وقتی مسأله خیلی جدی می‌شود، ترامپ مقاومت می‌کند. هنگامی‌که رهبر اپوزیسیون ونزوئلا «خوان گوایدو» روز ۳۰ اپریل کوشش کرد قیامی بر پا کند و کودتائی به اجرا درآورد، ترامپ اعلام حمایت نکرد. وقتی که بولتون و وزیر امور خارجه پمپئو خطر فرضی دخالت روسیه را مطرح کردند، رئیس‌جمهور ایالات متحده اعلام کرد، ولادیمیر پوتین «به هیچ وجه قصد ندارد در امور ونزوئلا دخالت

کند. او تنها می‌خواهد که روند مثبتی برای ونزویلا صورت گیرد.» جنگ‌افروزی از روی عادت قیام با شکست روبه‌رو شد و بولتون مرکز توجه خود را به ایران معطوف داشت.

هفته گذشته بولتون به دولت ایران هشدار داد که «هر گونه حمله‌ای به منافع ایالات متحده و یا همپیمانان ما با ضدحمله شدید و بی‌رحمانه‌ای پاسخ داده خواهد شد.» روز چهارشنبه ترامپ در مورد مذاکره و تعامل سخن گفت و اظهار داشت: «مطمئنم که ایران به زودی به سخن خواهد آمد.»

ترکیب ترامپ از تهدیدهای توخالی («با بمب باید آن‌ها را ادب کرد») و یا سخنوری ضدجنگ («بوش دروغ گفت»)، سرمایه سیاسی است که او نمی‌خواهد آن را بسادگی حرام کند. شغل بولتون در خطر نیست، زیرا ترامپ گفت‌وگوهای خشن را سیاست درستی می‌داند. تا وقتی که واقعاً یک جنگ داغ به راه نیفتد، توهین و تهدید و تحریم و عملیات مخفی بد نیست.

پولیس خوب، پولیس بد

برخی امیدوار اند که این همان بازی کهنه پولیس خوب و پولیس بد باشد که ترامپ در صحنه تعامل بین‌المللی به نمایش می‌گذارد. ولی بولتون این‌گونه فکر نمی‌کند. هیچ‌گاه نشنیده ایم که بگوید کوشش برای جست‌وجوی یک رامحل دیپلماتیک بین ایالات متحده و هر رقیب دیگری ارزش آن را خواهد داشت.

هنگامی که ترامپ بر مسند حکومت نشست، واشنگتن رسمی امیدوار بود که جنرال‌هایی مانند وزیر دفاع «جیمز ماتیس» و یا مشاور امنیت ملی «مک‌ماستر» مانند «افراد عاقل و بالغ وارد صحنه خواهند شد.» این عبارت به زبان واشنگتن مبین یک امید فراحزبی بود که غریزه مغایر جنگ ترامپ که ناشی از سیاست داخلی اوست، آن را لجام خواهد زد. ولی اکنون دینامیک روند تغییر یافته. جنرال‌ها مانند ماتیس و مک‌ماستر از کار برکنار شده اند و از سوی بولتون و لابی‌گرهای بوئینگ مانند «پاتریک شاناهان» جایگزین شده اند.

در حالی که بولتون تغییر رژیم در ونزویلا و ایران را دنبال می‌کند، تنها ترامپ می‌تواند او را متوقف سازد. این کار مانند گام برداشتن بر لبه تیغ است. آیا ترامپ خواهد توانست این کار را انجام دهد؟

بیزاری ترامپ از جنگ

عزم جزم ترامپ در خروج از جنگ را (مثل اوباما) نباید دست‌کم گرفت. خانم هیلری کلینتن که از عملیات Timber Sycamore حمایت کرد (برنامه انتقال محرمانه سلاح سازمان سیا به ارزش ۱ میلیارد دلار) هرگز این‌چنین سریع مانند ترامپ در ماه دسمبر ۲۰۰۰ سرباز امریکائی را از سوریه خارج نمی‌کرد.

رئیس‌جمهور سابق بارک اوباما دخالت مستقیم در سوریه را رد می‌کرد ولی با نیات حمایت از شورشیان «معتدل» که متأسفانه وجود نداشتند، عملیات Timber Sycamore را مورد پشتیبانی قرار می‌داد. این عملیات کشور را غرق در سلاح کرد که از طرف همپیمانان ایالات متحده در حومه خلیج فارس حمایت مالی شده بود و نهایتاً بسیاری از آن‌ها به دست القاعده و مشتقاتش افتاد.

ترمپ این عملیات را در تابستان ۲۰۱۷ متوقف کرد.

دستور بازگشت او در دسمبر ۲۰۱۸ نه تنها باعث استعفاء ماتیس شد، بلکه زیر پای بولتون را نیز چون مقابله و رودروئی با ایران را طرح ریخته بود، خالی کرد. از آن زمان بولتون کوشش می‌کند فرمان ترمپ را باطل کند و بعضاً نیز موفق بوده است. تقریباً ۴۰۰ سرباز امریکائی در منطقه باقی ماندند.

زیر فشار

در مورد ونزوئلا این ترمپ بود که در اگست ۲۰۱۷ هنوز قبل از این‌که بولتون وارد کابینه او شود، دم از «گزینه نظامی» زده بود. بولتون با کمک پمپئو مقابله را تشدید کرد و بارها اعلام کرد: «مادورو باید برود» و «مهلت وی به پایان رسیده است».

ترمپ که در مورد جنگ تردید نشان می‌دهد اکنون با سه معضل روبه‌روست.

نخست: به طور عینی بولتون یک جنگ‌افروز است. او خواستار حمله به ایران و کوریای شمالی و همین‌طور در سال ۲۰۰۳ خواستار حمله به عراق بود. پی‌آمدهای فاجعه‌بار این حمله هیچ تأثیری روی نظرات غیرقابل نفوذ او نداشت. او در مورد نقشه‌های خود هیچ توصیه‌ای را نمی‌پذیرد و توصیه‌ای هم دریافت نمی‌کند. اگر طرح او تحقق نیابد، فوراً مطلب را عوض می‌کند ولی سمت و سو و جهت همان‌طور که بود باقی می‌ماند.

دوم: از آنجا که بولتون طرح‌های خود را در پشت درهای بسته و بدون هماهنگی با دیگر مقامات دولتی به ویژه نظامیان تهیه می‌کند، این طرح‌ها بر پایه اطلاعات مکفی بنا نشده و لذا قابل دفاع نیست. بولتون فاقد هر نوع تفاهم برای واقعیت سیاسی ونزوئلا است. از این‌رو حمله نظامی تنها گزینه برای حفظ آبروی او بوده است.

سوم، که از همه مهم‌تر است:

متحدین منطقه‌ای ترمپ یعنی اسرائیل و عربستان سعودی کوشش می‌کنند ایالات متحده را تحریک کنند که علیه رقیب منطقه‌ای خود ایران وارد صحنه شود. نخست‌وزیر اسرائیل بنیامین نتانیاهو در سال ۲۰۱۱ اجازه خواست به ایران حمله کند، ولی با مقاومت اوباما و کابینه امنیتی او روبه‌رو شد. اکنون اوباما رفته و ترمپ کلیه آرزوهای نتانیاهو را برآورده

می‌کند: انتقال سفارت به بیت‌المقدس و به رسمیت شناختن بلندی‌های جولان به عنوان خاک اسرائیل. پس چرا جنگ علیه ایران و تضعیف زیرساختارهای آن نه؟

شرارت اسرائیل

عربستان سعودی علناً اعلان جنگ می‌کند. پس از این‌که در هفته گذشته ۴ تانکر نفتی به دنبال حملات نامشخصی مصدوم شدند، عربستان سعودی و ایالات متحده فوراً ایران را متهم کردند. چرا؟ نیویورک تایمز نوشت: «چند روز پیش سازمان جاسوسی اسرائیل ایالات متحده را از نیات مفروض ایران در مورد حمله به کشتی‌های عربستان مطلع کرد.»

بنا بر گزارش نیویورک تایمز این اطلاعات از طرف «یک مقام بلندپایه امنیتی در خاورمیانه» مطرح شده بود. یک سخنگوی مجلس ایران این حملات را «شرارت اسرائیل» نامید. تا امروز هیچ دلیل موثقی برای شناسایی مسبب اصلی این حادثه پیدا نشده است.

با این حال عرب نیوز (یک آژانس خبری عربی، که به برادر ولیعهد عربستان محمد بن سلمان تعلق دارد، «عملیات دقیق جراحی علیه ایران» را وعده داد.

این‌که ترمپ به طور خصوصی بولتون را به تعادل دعوت می‌کند، به جای خود ولی وقتی نتانیاهو و بن سلمان خواستار جنگ می‌شوند، در آن‌صورت برای ترمپ نه گفتن خیلی سخت خواهد بود و بولتون به همین امر امید بسته است. گفتن این‌که بولتون خطرناکترین فرد جهان است، غلوآمیز نیست. ولی اگر ترمپ بخواهد او این لقب را از دست خواهد داد.

* جفرسون مورلی نویسنده، ناشر از سال ۱۹۸۰ خبرنگار و دبیر هیأت تحریریه در واشنگتن است و در آنجا ۱۵ سال در واشنگتن پست شاغل بود.

منبع: روبیکون

تارنگاشت عدالت